

[Socialministeren.]

vejen, og da vi alle forud for den Lovrevision, som fandt Sted i Juli Maaned 1946, havde lovet, at der skulde finde en virkelig Forbedring Sted af disse Medborgeres Kaar, bebødte vi den daværende Regering, at den ikke vilde være medvirkende til at gennemføre de Ændringer, Socialdemokratiet foreslog paa daværende Tidspunkt. Nu vil det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen eftersøge en Begrundelse til Forhøjelsen af Alders- og Invalididentemodtagernes Levevilkaar. Jeg tror nu, at samtlige ærede Medlemmer her paa Rigsdagen fuldt vel ved, at de Beløb, som Alders- og Invalididentemodtagerne har at leve for, er af en saadan Størrelse, at selv om de faar den Forbedring, vi nu foreslaar, er der ikke ligefrem noget at raabe Hurra for, men det er klart, at denne Forbedring er af en saadan Karakter, at det gør det lettere for de paa-gældende at komme igennem, end Tilfældet er nu. Jeg synes, dette er Begrundelse nok. Ingen kender Forholdene for Alders- og Invalididentemodtagerne bedre end den tidligere Socialminister, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, og Regeringen og Regeringspartiet ved, at Forholdene for disse Mennesker er af en saadan Karakter, at de trænger til at faa en Haandsrækning for at komme nogenlunde igennem. Det er den Begrundelse, vi fremfører, og som jeg forstaaar faar en meget stærk Tilslutning ogsaa fra ærede Ordførere ved denne Lejlighed.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, at der er andre Omraader inden for den sociale Lovgivning, hvor der trænges til Forbedringer. Ja, det skal jeg gerne indrømme. Jeg har gjort mig de største Anstrengelser for i Løbet af den korte Tid, jeg nu har været Minister, at se paa Sagerne, og jeg ønsker og haaber, at vi, efterhaanden som det maatte lykkes mig at finde nogle Omraader, hvor vi og som jeg nu forstaaar ogsaa det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen mener, at der skal ske Forbedringer, maatte kunne enes om at gennemføre disse Forbedringer.

Efter hvad det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen sagde, venter jeg god Støtte fra det ærede Medlem, efterhaanden som vi kommer til at se paa de Opgaver, der foreligger paa den sociale Lovgivnings Omraade. Men jeg vil dog gerne understrege, at dette Lovforslag medfører en Udgift paa 50 Mill. Kr., og at jeg ikke er af dem, der mener, at jeg hver Dag kan komme og fremsætte Lovforslag om ganske betydelige Beløb. Det mener jeg slet ikke, saa det, jeg maatte

finde frem til, haaber jeg maa blive begrundet lige saa godt som dette Lovforslag, som jeg altsaa synes jeg har en god Begrundelse for.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen omtalte forskellige Spørgsmaal, som vi havde stillet op, dengang vi sidst behandlede saadanne Forslag. Jeg maa ærligt indrømme, at jeg har søgt at undgaa at komme med noget, der virkelig kunde siges at være et Stridsspørgsmaal her paa Rigsdagen. Jeg har forsøgt at finde frem til noget, jeg faktisk troede, vi kunde blive enige om, en Forhøjelse af Grundbeløbene og en Forhøjelse af de forskellige Tillæg, uden at røre ved visse principielle Spørgsmaal, som jeg ved kan volde Besværligheder, og som vi heller ikke fra socialdemokratisk Side paa nuværende Tidspunkt mener skulde rejses. Men jeg havde ikke ventet ligefrem at faa Bebrejdelser af det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen for min Stilling her.

Saa vil det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen hævde, at vi mangler en Vurdering af Virkningen af den Lov, som blev vedtaget i Juni sidste Aar, og det ærede Medlem mener, der maa en saglig Begrundelse til, før vi atter gaar til at bevilge flere Midler paa de her omhandlede Omraader. Ja, den saglige Vurdering af Lovforslaget som Helhed findes jo i Bemærkningerne og i min Forelæggelsestale, hvor jeg har gjort Rede for, hvad den Lovgivning, vi har nu, koster Samfundet, og hvad det vil koste efter Forslaget her, og der er ligeledes givet Besked om, hvad de enkelte paa disse Omraader faar inden for 1 Aar. Det er en Vurdering, jeg synes har nogen Betydning i det Forhold, der her er Tale om, og derfor beder jeg altsaa det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, der jo vel forstaaar de Problemer her, at vurdere Forslaget netop efter, hvad de enkelte faar og hvad det alt sammen koster Samfundet. De Vurderinger er stillet til Raadighed dels i min Forelæggelsestale og dels i Bemærkningerne til Lovforslaget.

Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, at han mente, at Lovforslaget var et Forhandlingsgrundlag, men at han dog ikke mente, at de Konserverative kunde medvirke til en Forøgelse af Udgifterne til Alders- og Invalididentemodtagerne paa 50 Mill. Kr., uden at jeg skulde anvise Dækning. Nu er det almindeligvis saadan, at det er Finansministeren, der anviser Dækning paa de forskellige Omraader, og jeg har forstaaet, at de Lovforslag, den højtærede Finansminister har fremsat, ogsaa berører de her omhandlede Omraader,